

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FATAAL FILIAAL

Een toneelspel in drie bedrijven

door

Loek Elich

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2187

PERSONAGES

2 dames - 3 heren

Trees (60)
Freek (25)
Oma (75)
Albert (48)
Henk (50)

DECOR

Huiskamer in de woning van Albert en Trees Van den Broek, op de vijfde verdieping van een flatgebouw. In de rechterwand bevindt zich de deur naar de keuken. De achterwand heeft een open verbinding met de hal. Off stage bevinden zich links de voordeur en rechts de overige vertrekken. Aan de wand het portret van de (op 55-jarige leeftijd) overleden grootvader.

Van Dale (11e, herziene druk):

filiaal' (<Lat.), bn., kinderlijk; tussen ouders en kinderen bestaand, van kinderen tegenover ouders.

*E E R S T E B E D R I J F*Scène 1.1.

(Er is niemand in de kamer. De voordeur slaat dicht en even later komen Trees en Freek de kamer in. Trees gaat op de bank zitten en kijkt meewarig voor zich uit. Freek gaat naar de bar en schenkt zich een borrel in. De stemming is gedrukt)

FREEK : Jij ook?

TREES : Nee.

FREEK : Weet oma het al?

TREES : Nee.

FREEK : Moeten we het haar dan niet eerst vertellen?

TREES : Nog niet.

FREEK : Moet je zien, m'n handen beven nog steeds.

TREES : 't Was afgrijselijk.

FREEK : Had jij al eens een dode gezien?

TREES : M'n moeder. Maar dat was anders. Het leek net of ze sliep.

FREEK : Ze hebben hem eruit moeten zagen. Hij was onherkenbaar. 't Had net zo goed een ander kunnen zijn. Hij had geen gezicht meer. *(Slaat z'n borrel achterover)*
Moet jij echt niets hebben?

TREES : Nee. En jij moet ook niet drinken. Heb je al gegeten?

FREEK : *(Schenkt zich weer in)* Hoe wist je dat hij het was. Door z'n kleren?

TREES : En de moedervlek op z'n schouder.

FREEK : Hoe gaat het nu verder?

TREES : Hij blijft daar tot na het onderzoek. Totdat de Officier van Justitie hem vrijgeeft. Ze zeiden dat ik maar alvast een afspraak moest maken met een begrafenisondernemer.

1

FREEK : Heb je dat al gedaan?

TREES : *(Leunt achterover)* Ik bel straks. Eerst even bijkomen.

FREEK : Die ene agent zei dat hij minstens honderddertig moet hebben gereden.

TREES : Ik hoorde het.

FREEK : Dat die wagen dat nog kon. Er was ook geen remspoor. *(Beiden staren even stil voor zich uit)* Had hij een levensverzekering?

TREES : Weet ik niet.

FREEK : *(Schamper)* Weet ze niet.

TREES : Nee.

FREEK : Stom gedoe.

TREES : Wat.

FREEK : Zoals jullie met elkaar omgaan... omgingen.

TREES : Ach...

FREEK : Toen die agent dat zei, dat er geen remspoor was... keek hij nogal bedenkelijk. *(geen reactie)* Stel nu eens dat... *(z'n stem stokt)* nou ja, hypothetisch gesproken dan, maar stel nu eens dat hij het expres gedaan heeft.

TREES : Ja?

FREEK : Dan keert een verzekeringsmaatschappij niets uit. Tenminste, dat dacht ik zo. Weet jij dat?

TREES : Geen idee. Laten we het daar maar niet over hebben. *(diepe zucht)* Ik zie alsmaar dat gezicht voor me. Dat zal ik niet gauw kwijt raken.

FREEK : Gezicht.

TREES : Een bloederige vormloze massa. Afschuwelijk.

FREEK : *(Kijkt haar indringend aan)* Ik zou toch wel willen weten wat er aan de hand is geweest.

TREES : Wat bedoel je.

FREEK : Er steekt meer achter.

TREES : Waar achter? Ik begrijp je niet.

1

FREEK : Er zit méér achter. Er zijn hier dingen gebeurd die ik niet mag weten. Dingen die jullie steeds voor me hebben verzwegen.

TREES : Waarom denk je dat?

FREEK : Daar ben ik van overtuigd. Dat voel ik.

TREES : Als de dood zo abrupt en dichtbij toeslaat, raken we in de war. Dan komen de vreemdste gedachten in ons op.

FREEK : Waarom heb je me er nooit in gekend?

TREES : Waarin.

FREEK : Wat zich hier afspeelde.

TREES : Ik weet niet waar je het over hebt. *(Ze staat op en gaat richting keuken)*

FREEK : Ik heb het over jullie... over hem... Over wie anders.

TREES : Hij had het erg moeilijk. Het ging niet zoals het zou moeten gaan. *(Ze gaat de keuken in)*

FREEK : Ik heb het niet over de zaak, maar over hemzelf. Waarom mag ik niet weten wat er gebeurd is?

TREES : *(Off stage)* Zet die gedachten nu maar uit je hoofd. Dat is nergens goed voor.

FREEK : Je wil dus niet dat ik het weet. Geeft niet hoor. Ik kom er wel achter. Met wat ik gisteren gehoord heb, ben ik al een flink eind op weg. *(Hij neemt zijn glas op en gaat de hal in)* Het begon meteen toen ik hier gisteravond binnenstapte. Jij was aan het telefoneren...

Scène 1.2.

(Binnen 1 à 2 seconden gaat het licht uit en weer aan, om aan te geven dat de tijd wordt teruggedraaid. Het is nu gisteravond. De telefoon gaat. Trees komt, gekleed in onderjurk, uit de keuken en neemt op)

1

TREES : Met Trees van den Broek... Hoi... Nee, ik wacht nog op Albert. Hij is anders nooit zo laat... Hij is vanmorgen met de wagen gegaan omdat het regende. Hè, dat jij ook geen rijbewijs hebt... Hoe laat moeten die kaartjes afgehaald zijn?... O, dat redden we dan nog wel. *(De voordeur slaat dicht)* Wacht even. *(Ze roept)* Ben jij dat Albert?

FREEK : *(Off stage)* Roep je?

TREES : Freek?

FREEK : *(Hij heeft een ander jasje aan dan bij z'n eerste opkomst)* Ik ben het ja, hallo.

TREES : Is je vader daar ook?

FREEK : Nee, hoezo.

TREES : Verdomme, waar blijft die nou. Hij weet dat ik de wagen nodig heb. *(In de telefoon)* Nee, dat was Freek. Maar ik verwacht hem elk moment. Hij had er allang moeten zijn... Ben jij dan ook klaar? Dat ik niet eerst weer een tijdje op jou moet wachten.... Ik ken je. Ik bel eerst nog wel voordat ik de deur uitga. Tot straks. *(Ze legt de hoorn op het toestel)*

FREEK : Ga je alweer uit?

TREES : Alweer. Mag ik? Ik ga naar de schouwburg.

FREEK : Met wie.

TREES : Met Lies. Wat kom je doen. Iets bijzonders? *(Ze gaat de keuken in)*

FREEK : *(Overdreven gemaakt)* Wat vind ik dat aardig van je jongen, dat je je moeder weer eens komt opzoeken. Alles goed met je? Kom, ga even gezellig bij me zitten. Hoe is 't met je, vertel eens.

TREES : *(In de keukendeur)* Sorry, ik heb nu echt geen tijd, ik ben al te laat.

FREEK : Nou ja, zo erg is dat nu ook weer niet. Is er nog wat te eten?

TREES : O, is het je daar om te doen. Nou, je kan me wat. Jij eet in de mensa.

FREEK : Niet altijd.

1

TREES : Je gaat me toch niet vertellen dat je alweer...

FREEK : Het leven is duur moeder!

TREES : Dat kunstje kan je me niet elke maand blijven flikken.

FREEK : Kom nou. Van die paar rot centen van jullie kan ik niet rondkomen.

TREES : Jij kent de waarde van het geld niet.

FREEK : Jij wel?

TREES : En een brutale bek heb je ook. *(Ze gaat naar de keuken)*

FREEK : Dat gaat maar naar de schouwburg alsof het niets kost. Ik durf te wedden dat je de duurste plaats genomen hebt. Wat kost die nou, dertig, veertig gulden? En dan zeker ook nog een afzakkertje bij de nazit. En je bloedeigen kind laten verhongeren. Mooi staaltje van moederliefde! *(Bij grootvaders portret)* Hé kijk nou eens, opa heeft een verjongingskuur ondergaan.

TREES : *(Off stage)* Wat zei je?

FREEK : Er hangt een andere foto van opa. Hier is hij veel jonger op.

TREES : *(Off stage)* Die andere is vanmorgen gevallen. Je vader liep er per ongeluk tegen. Er zitten krasjes op van het glas.

FREEK : Dan zal hij het vandaag wel moeilijk gehad hebben. Net als ik trouwens. Als opa nog leefde had hij je een draai om je oren gegeven.

TREES : *(In de keukendeur)* Waarom zeg je dat.

FREEK : Omdat je mij laat verhongeren en zelf een schaamteloos uitgaansleven leidt.

TREES : Doe alsjeblieft niet zo dramatisch. Vanaf je achttiende hebben we je een behoorlijke toelage gegeven. Dat je die er in de helft van de tijd doorheen jaagt, kunnen wij niet helpen. Jij wilde met alle geweld op jezelf gaan wonen en je eigen leven inrichten. Dan

moet je dat ook doen en niet steeds weer op ons terugvallen. Afspraak is afspraak.

FREEK : Van al m'n studiegenoten heb ik de kleinste toelage. Een aalmoes.

TREES : Over een paar maanden is het ook met die "aalmoes" afgelopen. Maar daarover schijn jij je, ondanks onze waarschuwingen, niet druk te maken. En denk maar niet dat je daarna nog op ons kan rekenen. Dan ben je helemaal op jezelf aangewezen.

FREEK : Maar luister nu eens naar me.

TREES : Nee, luister jij maar eens naar mij! Als er ook maar een klein beetje verantwoordelijkheidsgevoel in je zat, was je allang afgestudeerd.

FREEK : Hallo we zijn er weer hoor. We gaan het voor de verandering maar weer eens over m'n studie hebben.

TREES : Andere jongens van jouw leeftijd hebben een baan en verdienen hun eigen geld. Jij had ook al in de zaak van je vader kunnen werken.

FREEK : Ja, dat weet ik zo langzamerhand wel. Ik ben een luie donder en voer geen pest uit. Er komt geen bliksem van me terecht. Ik weet het. (*Schamper*) Als je even wacht zeg je nog dat ik een voorbeeld aan pa moet nemen.

TREES : (*Kijkt hem even strak aan*) Die probeert tenminste nog te werken.

FREEK : O, heet dat nu ineens "werken". Vorige week zei je nog dat hij de zaak eigenhandig naar de bliksem heeft geholpen.

TREES : Ja, Kitchentechnics had nog steeds een bloeiende zaak met vier filialen kunnen zijn.

FREEK : Doe me een lol. Die story ken ik zo langzamerhand wel. (*Honend*) Als opa nog leefde zou Kitchentechnics nu een wijdvertakte groothandel met een omzet van ik weet niet hoeveel miljoen zijn.

1

TREES : Die man wist tenminste wat hij deed. Die had de juiste handelsgeest en een brede visie. Die voelde altijd precies aan wat de klanten wilden.

FREEK : Ja, hou er maar over op. Dat weten we nu wel. Wat opa heeft opgebouwd, heeft papa voortijdig naar de klote geholpen.

TREES : Let een beetje op je woorden. Hij kan het ook niet helpen dat hij er de capaciteit niet voor heeft.

FREEK : Bof ik mee zeg. Wat doet je vader? O, die is te stom om voor de duvel te dansen. Die blundert bij het leven. Maar dat is niet zo heel erg hoor. Hij mist alleen wat capaciteiten.

TREES : Doe toch niet altijd zo verrekte cynisch.

FREEK : Ik cynisch? Heb je wel eens naar jezelf geluisterd als je het over hem hebt?

TREES : Jij hoeft mij de les niet te lezen.

FREEK : Je zet hem te kakken waar hij bij staat. Jullie leven gewoon langs elkaar heen. Kom er maar voor uit, je griezelt van hem.

TREES : Overdrijf niet zo.

FREEK : Overdrijf ik? Vertel me dan maar eens wanneer jullie samen op vakantie waren... Nooit! Nog geen weekendje.

TREES : Dat heeft er niets mee te maken.

FREEK : O nee? Als het tussen jullie een klein beetje had geklikt, had hij niet jaar in jaar uit moederziel alleen op vakantie hoeven.

TREES : Ik geef niet om vakanties. Dat weet je.

FREEK : Hij eigenlijk ook niet. Maar het is zijn enige mogelijkheid om eens voor een tijdje van je verlost te zijn.

TREES : Je bent onuitstaanbaar!

FREEK : En jij moet er niet steeds opa bij halen. Je lijkt oma wel. Om kotsmisselijk van te worden. Die man is al, ik weet niet hoelang, dood en begraven. De grondlegger van de "van den Broek Dynastie". Zijn naam zij geprezen.

TREES : Hij presteerde het toch maar om in een moeilijke tijd een bloeiende zaak op te bouwen.

FREEK : (*Smalend*) Als het aan jou had gelegen, hadden we nog steeds vier filialen hè. Misschien wel vijf!

TREES : (*Zucht*) Je vader had naar goede raad moeten luisteren. Maar nee, ik mocht me er niet mee bemoeien. Oma wist alles beter. Nou, je hebt 't gezien.

FREEK : Ik zag hem gisteren nog in de winkel staan, toen ik voorbij liep. Ik vond hem er slecht uitzien.

TREES : Slecht? Je vader?

FREEK : Wat heet. Als hij een flipperkast was, zou je zeggen dat hij op tilt staat.

TREES : De lampenzaak van Verbrugge zoekt een geschikt pand in de binnenstad. Ze willen het liefst bij een ander intrekken.

FREEK : Iets voor pa?

TREES : Dat was het eerste waar ik ook aan dacht. De winkel is veel te groot voor wat er in omgaat. En hij staat overal alleen voor.

FREEK : Hij heeft die service-monteur toch nog.

TREES : Die stelt niets voor. Een halfwasje van twintig, die wegloopt als een klant een beetje moeilijk begint te doen.

FREEK : Hoe weet je dat van Verbrugge.

TREES : Ik heb hem gesproken. Voor je vader zou het een uitkomst zijn. Elke maand een vast bedrag aan huur, plus een aandeel in de kosten voor licht en warmte. En het voordeel dat het ook nieuw publiek aantrekt. Als de zaak ergens om zit te springen, is het dat wel. Die van Verbrugge loopt als een trein. Hij wil een contract voor tenminste vijf jaar. Zo'n kans krijgen we geen tweede keer.

FREEK : Wat zei pa ervan?

TREES : (*Smalend*) Hij heeft er oma over gebeld, maar die moet er eerst nog even over nadenken. Nou, dan weet je het wel. Nee, de zaak is naar de knoppen.

- FREEK : En omdat het hem slecht gaat ga jij lekker duur uit.
- TREES : Niet omdat 't slecht gaat. Dat hij en zijn moeder de zaak kapot maken, moeten ze zelf weten. Ik heb ze er vaak genoeg voor gewaarschuwd. Daar kan ik verder geen traan om laten. Maar mij zullen ze niet kapot krijgen. Zolang ik nog een beetje van het leven kan genieten, doe ik dat. Die zaak kan me gestolen worden.
- FREEK : Dan heb ik die levensfilosofie toch van jou. Dus kan je me ook best wat te eten geven.
- TREES : Begint hij weer te bietsen. Steek liever je handen uit de mouwen zodat je je eigen kostje kan verdienen.
(Verdwijnt weer in de keuken)
- FREEK : Dat is van een Sybariet als ik te veel gevraagd.
- TREES : *(Off stage)* Hoe? Sybariet?
- FREEK : Een levensgenieter! Je verwacht toch niet dat ik m'n jonge leven ga verknallen door me voor wat of wie dan ook in te spannen. *(Schuift onderuit en legt zijn voeten op tafel.)* Hij gaat vanavond zeker weer naar de Ridder.
- TREES : *(Off stage)* Alleen dinsdags, donderdags en zondags.
- FREEK : *(Kleinerend)* Meneer de Ridder, z'n schaakmaatje. Vroeger, als kleine jongen, mocht ik zondagsmiddags wel eens mee als hij ging schaken. Dan wilden ze per se dat ik "oom" zei... Ome Henk de Ridder. *(Lacht)* Hoelang schaken die twee nu al?
- TREES : *(Komt binnen en neemt zijn voeten van de tafel)* Geen idee. Het waren al vrienden voordat ik je vader leerde kennen. *(Ze gaat weer terug naar de keuken)*
- FREEK : Na zoveel jaar stelt dat schaken van hem nog geen barst voor. Die enkele keer dat ik nog wel eens met hem speelde, won ik met gemak.
- TREES : *(Komt terug met een doek en maakt de tafel schoon)* Je vader is geen hoogvlieger.
- FREEK : Dat zal opa ook wel beter gedaan hebben. Hoe zat dat, kon die man eigenlijk schaken? *(Geen antwoord)* Ome Henk de Ridder... is die ooit getrouwd geweest?

1

TREES : *(Wil terug naar de keuken maar blijft in de deur-opening staan)* Waarom vraag je dat?

FREEK : Ik heb er nooit een vrouw gezien.

TREES : Meneer de Ridder is wat je "een verstokte vrijgezel" zou kunnen noemen.

FREEK : Jij hebt zeker al gegeten.

TREES : Allang.

FREEK : En pa?

TREES : Er ligt een pizza voor hem. Die hoeft hij alleen maar even in de magnetron te zetten.

FREEK : Hmmm, lekker! Een grote?

TREES : Waag het niet te vragen.

FREEK : Misschien heeft hij geen honger. Zou best kunnen.

TREES : *(Gaat naar de telefoon)* Waag het niet, zei ik. Geen flauwekul. Dat zou zelfs jouw eer te na moeten komen. *(Draait een nummer)* Verdomme, waar blijft hij nu.

FREEK : Een boterham dan. Heb je brood in huis, of een kliekje van gisteren misschien?

TREES : *(Wanhopig, in de telefoon)* Ben jij nog steeds in de winkel? Je weet toch dat ik vanavond de wagen nodig heb... En nu?... Kan me niet schelen. Dan zoek je maar een andere oplossing *(Smijt de hoorn op het toestel)* Die verdomde wagen wil weer eens niet starten. Heb ik geen ellende van hem of van de zaak, dan is het van die wagen van het jaar nul.

FREEK : Twee jaar geleden heb ik hem al gezegd dat hij een nieuwe moest nemen. Echt waar, ik geneerde me rot als ik wel eens in dat kreng reed.

TREES : Neem jij de fiets maar. Dat past ook beter bij je status.

FREEK : In dit kikkerland zeker. Om een longontsteking op te doen. Pfff, ik en fietsen, hoe haal je het in je hoofd.

TREES : *(Draait een nieuw nummer)* En 't is gezonder èn milieuvriendelijk.

FREEK : Mij niet gezien.

TREES : *(In de telefoon)* Met mij nog even... Nee, was 't maar waar. De wagen wil weer eens niet starten... Kan ik 't helpen. Ik neem wel een taxi... Ik moet me nog aankleden. Bel jij die intussen dan voor me en laat hem hier voorrijden. Ik wacht beneden in het portiek... Ja, tot zo. *(Legt de hoorn op het toestel en kijkt freek indringend aan)* Over een paar maandjes ben je vijftientig en zal je het verder echt alleen moeten rooien. En zeg niet dat we je niet gewaarschuwd hebben. Je hebt alle kans gehad.

FREEK : Maak je om mij maar geen zorgen.

TREES : Ja dat doe ik wel. En doe maar niet zo flink, want op ons hoef je dan echt niet meer te rekenen.

FREEK : *(Bluft)* Dat heb ik vaker gehoord.

TREES : Zodra je vijftientig bent, sta je er alleen voor. Helemaal alleen! *(Ze verdwijnt in de keuken)*

FREEK : *(Theatraal)* Sprak zij vastberaden, en spoedde zich ijlings naar de schouwburg. *(Roept)* Dure plaatsen, dure drankjes bij de nazit en dan ook nog eens met een taxi! Waarom gaan jullie eigenlijk niet met de fiets?

TREES : *(Off stage)* Doe niet zo bespottelijk!

FREEK : Jij hebt het kunstje door hè. Hem hele dagen in de zaak laten ploeteren en onder druk zetten om die gammele wagen voor jou draaiende te houden. En dan ook nog eens je hardstuderende zoon laten verhongeren. Ik vraag me af of ik daar geen aangifte van moet doen bij de kinderbescherming. *(Hij inspecteert mompelend de inhoud van de bar)* Ook dat nog. Geen whisky en geen cognac, alleen jonge jenever. 't Schijnt ze inderdaad niet goed te gaan. Enfin, ik moet het er maar mee doen. *(Schenkt zich een borrel in)* Dan de buikriem maar wat vaster aangedraaid. *(Roept)* Heeft hij die stomme gewoontes nog steeds?

TREES : *(Off stage)* Wat zei je?

FREEK : Die stomme gewoontes van 'm. Kijken of alles nog op z'n plaats staat als hij thuiskomt. *(Hij imiteert z'n*

vader, verschuift een stoel, hangt het portret van grootvader scheef) En luisteren of de telefoon nog wel aangesloten is. En met z'n vinger over de bovenste plank van de boekenkast strijken om te zien of er stof ligt. Om dan eindelijk te gaan zitten en te vragen of er nog iets bijzonders bij de post was.

TREES : (Terug in de kamer. Ze is gekleed om uit te gaan en draagt haar jas over de arm) Daar let ik niet meer op. Dat heb ik vanaf ons trouwen dagelijks meegemaakt en ben er nu immuun voor.

FREEK : Wat gebeurt er als hij stof vindt?

TREES : Dan blaast hij z'n vinger schoon.

FREEK : Opwindend.

TREES : Ik ga nu. En jij? Blijf je nog even? Dan zien jullie elkaar ook weer eens.

FREEK : Ach ja, waarom niet. Al was het alleen om dat dagelijkse ritueel weer eens van nabij mee te maken. Trouwens, waar zou ik mijn uitgehongerd lichaam op dit uur nog naar toe kunnen slepen.

TREES : Zeg hem dat er een pizza in de keukenkast staat. En blijf er zelf met je tengels van af. En vergeet het niet... over een paar maanden sta je er alleen voor. Nou, daaaag... *(Ze verdwijnt in de hal)*

FREEK : *(Roept haar na)* Veel plezier! Maak er maar een dolle avond van. Wij redden ons hier wel. *(De deur slaat dicht)* En weer maakt de gelegenheid de dief. Eigen schuld. Moet je de kat maar niet op de pizza binden. *(Gaat de keuken in, maar komt onmiddellijk terug als de telefoon gaat. Hij neemt op)*... Met het huis van Albert en Trees van den Broek... Ha, die pa!... Welnee, ik kwam zomaar even langs. Als liefhebbende zoon moet ik toch af en toe m'n neus eens laten zien. Ja toch! Dat is nog het minste wat ik doen kan, niet dan?... Ja, dat zei mam. Hij wilde niet starten hè... Verzopen... O, heeft die 'm aan de praat gekregen. Nou, dan is dat ook weer opgelost... Nee, die is net

1

de deur uit. Ze neemt een taxi... Ja, tot zo, ik blijf nog even. O ja, ik moest zeggen dat er een halve pizza voor je in de keukenkast staat. Maar mocht dat niet genoeg zijn, neem dan maar wat patat mee... Ben je gek, dat komt best op hoor. Desnoods eet ik toch een hapje mee. Al was het alleen maar voor de gezelligheid... Zo is het, tot straks, doeiii (*Hij legt de hoorn op het toestel en gaat naar de hal*)

Scène 1.3.

(*Binnen 1 à 2 seconden gaat het licht uit en weer aan, om aan te geven dat de tijd weer in het heden verandert*)

TREES : (*Komt uit de keuken. Ze is gekleed als bij haar eerste opkomst*) Waarom deed je altijd zo onaardig tegen hem? (*Kijkt rond*) Waar ben je?

FREEK : (*Off stage*) Wat?

TREES : Wat doe je?

FREEK : (*Komt uit de hal met z'n glas in de hand. Hij draagt weer hetzelfde jasje als bij z'n eerste opkomst*) Wat zei je zoëven?

TREES : Ik vroeg waarom je altijd zo onaardig tegen hem was.

FREEK : Moet jij me nodig verwijten.

TREES : Geef nu eens een rechtstreeks antwoord. Waarom deed je zo naar tegen hem.

FREEK : Bedoel je dat met die pizza, gisteravond?

TREES : (*Geërgerd*) Alsjeblieft, doe niet zo cru... hij is vanmorgen omgekomen. Als je eens wist hoe afschuwelijk ik die flauwe opmerkingen en dat nonchalante toontje van je vind.

FREEK : Wat is daar verkeerd aan?

TREES : Die maken het nog moeilijker voor me dan het al is.

FREEK : Leg me eerst maar eens uit wat er verkeerd aan is.

1

TREES : *(Maakt gebaar van hulpeloosheid)* Ik voel me schuldig.

FREEK : Jij misschien. Ik niet! *(Met nadruk)* En waarom voel jij je schuldig?

TREES : Nee, ik wil er nu liever niet over praten.

FREEK : Kijk, dat noem ik een schoolvoorbeeld van hypocrië. Jarenlang op hem afgeven en hem als een onbenul te kakken zetten. En zodra hij zich te pletter gereden heeft, je ervan afmaken met een postume spijtbetuiging in een stortvloed van tranen met tuiten.

TREES : Ik huil niet.

FREEK : Dat bedoelde ik. Waarom eigenlijk niet?

TREES : Zo best was ons huwelijk niet.

FREEK : Over een understatement gesproken. Nou? Waarom huil jij niet?

TREES : Zei ik toch. We hadden geen best huwelijk.

FREEK : *(Smalend)* Geen best huwelijk. Een rot huwelijk zal je bedoelen. Of nog beter gezegd: helemáál geen huwelijk. Alleen een vormelijke schijn waarin jullie elkaar op ruime afstand gedoogden.

TREES : Waarom moet jij de dingen toch altijd zo hard en meedogenloos zeggen.

FREEK : Ik zal je eens wat anders zeggen. Jullie hadden nooit moeten trouwen.

TREES : *(Diepe zucht)* Dat zou inderdaad beter geweest zijn.

FREEK : Toch deed je het.

TREES : We moesten wel.

FREEK : Jij hebt hem in je val gelokt.

TREES : Niet waar.

FREEK : Zeg jij... Maar oma zei van wel, gisteravond.

TREES : *(Kijkt hem verschrikt aan)* Wát heeft ze gezegd.

FREEK : Ze nam geen blad voor d'r mond. Zij niet.

TREES : Wát zei ze.

FREEK : Stom van me, dat ik het niet eerder ontdekt heb. Dat ik me zo in hem heb kunnen vergissen.

TREES : In je vader?